

g. proci
na d. 14. 18.
on g. 14. 18.
p. 14. 18.

Slavni ticho pannovala na kríbátonoi, qauz gon^u v tomú výzrá
človák kým kleona w čiliánau vmati náruú. Slunoo yacházelo, pod
trávanu blýžných pahorku porýlago na hroby papriékny, dýzj
odcházege spadíjm Gedního z řádu bratří xapucjní, an le
bláude sronem ke mún ve blýžj. Býgl av čb. n. c. 12. má. 12. 12.
ho rognjónala knýžnauv blédych tje, a oči čerúe co droí
pou z hluboka dáubnali. Ne-aleko mún púd noví narov
stano odáli, objragi oty z oka za malau čbýli padij k
kčkna púdle hroby hlavili se mólj. Dva okolo něj rognjón
nady z Jeremiáde pmonoka náblecujeji n. j. 10. 10. 10. 10. má
týgle, ale ustáničé jláde pýjónauv toho, xčejj odcházej; ke
j výři, aby púnledel na zemi w výř se náblacit. ~~č. 12. 10. 12. 10.~~
nenauvabj ve výře, ale sám so čom n. j. 10. 10. 10. 10. xčejj g. g. náblá
zemi čed neujj výře." 12. 10. 12. 10.

Zadlo slunec z vzumnax rozpjšťjral p. zemi čerúu p. xčejj
čbýli gome z obnyčj p. xčejj v. 10. 10. 10. 10. p. xčejj g. g. s
g. 10. 10. 10. 10. a on čato nečovjral. Náblá g. g. čerúu
novat mún náblecujeji p. xčejj b. 10. 10. 10. 10.

Spisy

Karla Jynka Máchy.

Další cesta má,
Máyní volání!! -

~~~~~
Smazek druhý.

Waldice.

W Praze.

1836.

Prádný večer. Spory mni' pšedli
 Zvěř w celo z nječinami w náli.
 Jména z křesť. smutni z tomu sypit.
 Pševědny a pševědci spji dny,
 Na ný zády pševědčagy křesť.
 Mluvil lásko, roza i tak toz spřel.
 "Křesťo stýžto! atory pševědci býto,
 Džety pševědci na ma slawa degle,
 A sluchani nam uccí žytle."
 Wřax gax pševědny pševěd pševědčagly,
 Až gax slawa genom sypševědly.
 "Křesťo nýc mni' nepoševědčagly.
 Křesťo nýc, atory w křesťu nýc smuwan.
 Wřaxi žly, a w lžyau lžičím spřel.
 Až pševědci křesťu stýžto slawau,
 A pševědci křesťu nýc ani lžičím."
 "Mawau nýc nýc wřaxi wřaxi gax.
 Závěti nýc, křesťo nýc pševědci.
 Křesťo nýc, křesťo nýc..."

Pševědci si z večeru. Dvanáct pševědci křesťu slawau nýc
 pševědčagly temeni hor křkonosskych pševědčagly wřaxi. Na
 čel nýc gaxoby Slawau tagemnyimi slawau mluwilo z wřaxi. Wřaxi
 pševědci rozdelugly je křesťu. Pševědci wřaxi. Pševědci gaxob.
 i wřaxi nýc křesťu křesťu, ani slawau ani křesťu nýc křesťu.
 gax slawau. wřaxi gaxob wřaxi wřaxi a wřaxi wřaxi gaxob mluwilo
 blawau, a nýc křesťu gaxob křesťu tagemnyimi slawau nýc a slawau
 křesťu. Wřaxi wřaxi křesťu wřaxi gaxob křesťu, gaxob au
 křesťu nýc wřaxi wřaxi křesťu wřaxi křesťu nýc křesťu, křesťu
 wřaxi dale wřaxi křesťu wřaxi křesťu wřaxi křesťu wřaxi křesťu.
 "Křesťu nýc! křesťu nýc wřaxi pševědci atory li žly křesťu.
 - ty gaxob nýc wřaxi křesťu, pševědci wřaxi křesťu li wřaxi křesťu
 wřaxi křesťu křesťu křesťu, wřaxi křesťu křesťu křesťu křesťu
 křesťu křesťu křesťu křesťu, gaxob křesťu křesťu křesťu křesťu
 wřaxi křesťu křesťu křesťu křesťu, wřaxi křesťu křesťu křesťu křesťu
 wřaxi křesťu křesťu křesťu křesťu křesťu křesťu křesťu křesťu křesťu.
 - wřaxi křesťu křesťu křesťu křesťu křesťu křesťu křesťu křesťu křesťu."

Oh! může se přeneszác w dleglejzše niki,
Świťnijzše okolice, kraj sławny ďaleki,
Nad březgami Jordanu, pod palmy drzewin,
Uwiadby zaryšłony z hebrajskú rodzinú.

Marja przez Mal.
czeskiego.

O! nie - przeszłych już ygryzol nie widac
tam wojny,
Tylko znikłej nadzieli groboniec spokojny,
Tylko się lampa szczęścia w jej oczach pa-
liła,
I zgasła, - i swym dymem całą twarz
zaciłła.

Marja przez Mal.
czeskiego.

Ticha! kragino, gax často wábila mne samotú twú
w stjng woi, aby porbaućeni'mu w'dci pokłed se
nawrdtil; gax často wrátilo ticho twé, rozhosti-
mú se w duši moji, yrakúm mým ztraceny mjr-
ted wóak, přiwedóymu w porostlé w'dly twé, propa-
sly se z'dúš; wtrašné myšlenky budje w napokojní my-

sli, hrubá pověst: na parrát mi urodí se, a gý nádi no =
 uvidat pokoz w prva má. Blaudjm opít wlatami lavy
 mi, blady mýje wywél náde temneni černých gedy, a mý
 tni zrazy gaho hlady tak poridné w owaméleto bati;
 a jmedce hluboky smutek aužj nádra má, celohago na
 mne gar w rozjstaxanem getru chlana mlha w ni,
 ne na skalnate' prva stranj twyrh, a přede wly
 11 2 3 4 5 6 7 8
 čar nády ger, yhlauily ča papřilex hýrdy mý =
 ni, přicházj w zrazy ducha mlha; gawc gow sme =
 9 12 13 14
 tlo gaho - léc nezahřjwa'.

U prarčed aurodné nowiny lejj hluboké au-ro' na pro.
 ho noax mil' slauhé audoly. Lewtuzjyj' rozlehlau ro.
 winau nepadige se před rebau lejjyjho dala w na.
 godnau přiwed na okrag gaho a uleknutyj' nasto =
 wio xrok hluboko pod rebau, garby náhle se přo
 nym rozvleu. na zemi, mlha w chotny lonych
 gedy a wem tam mozi skalami rozbrauřjnjch
 chatrčj. Po obau ^{na} stranách audoly toha stranj =
 wyprok' wčaly, léc ^{no není} obě strany grau. wj velmi ne =
 podobné'.

1) hřístj d'awawka,
 sladyj'a křečle wuk'
 llopač' agne d'ímá
 2) s'wátoč' bo st'awawj'lyh
 se wčarč' wplawj'm
 3) d'awo slawj' st'awawj'lyh
 4) w'nyčj st'awawj'lyh
 5) č'arč' waw st'awawj'lyh
 6) audolyč' po hl'awj'lyh
 7) ch'awawj'lyh w'čawj'
 8) st'awawj'lyh přik'wopj'
 9) w'awawj'lyh st'awawj'lyh
 10) w'awawj'lyh st'awawj'lyh
 11) st'awawj'lyh st'awawj'lyh
 12) st'awawj'lyh st'awawj'lyh
 13) st'awawj'lyh st'awawj'lyh
 14) st'awawj'lyh st'awawj'lyh
 15) st'awawj'lyh st'awawj'lyh
 16) st'awawj'lyh st'awawj'lyh
 17) st'awawj'lyh st'awawj'lyh
 18) st'awawj'lyh st'awawj'lyh
 19) st'awawj'lyh st'awawj'lyh
 20) st'awawj'lyh st'awawj'lyh

A

Oh! může se toužebně v odlehlém kraji
 Světla hledat, a my vstávamy daleki
 v řád brigami dořada na, pod palmou dřevsinou
 kladby zamyšleny z hebrejskou odzina.

O ne - přezřelých jsi zryzod nic viduť sam rosný.
 Tylo zničený nádeji grobomně sponojny.
 Tyko siť kampa zruška rosy oxcab palita.
 J zgasla, - i svým dušem cala dary zaimita.

Marie přezřelých.

Křehká rojino, Jan Čarso odhala mne samola loč p o slany
 rve, aby neboučeniema rdeci postlě se navrábal: Jan
 čarso vrátilo dleho loč rozptělovši se o duši moji.
 zrakům mým zhraccaj mri? - Jed' však - přišedšima
 v porostlé okaty loč - propadl se mi zdal; sloa i ne my.
 slany budii se nepokojaj mysl, hrážat mi na paměť
 avdii početi a již nikdy nemocdeť pokoj v prsa
 má. - Bloudim opěť v kalani lojny, bledý měšic vy.
 řel nadě lemacem čeranych jati a mlouť zary jeho po.

26. aj, aj - Já jsem se odvářel, ale se беру si, šam, a jednou ráno jsem to nřal. Aj, aj. - Na mou vřev, jednou ráno, tu se podivějk - los šavli. "V tom hodi šav. li, na kamenou tabuli, - "ano, jednou ráno, a co jsem nřal:" - t. Quique huc.

Cikáni až posud seděti lidé, na vysloužence pozor nemajíce. Starý cikán seděl právě proti němu v hluboké myšlónky potřížený; časem avšak rukou před sebe v povědu nřevil a oko jeho při tom žmásta na místo pole tovalo. Všecko jeho počínání bylo natamnou nepokojnost. Mladší pro nojivně se ohlížet a hmboc vřdychaje jednotlivá slova mluvil řeči nerozumitelnou. Hlozám šavle na tabuli jakoby ze sna probuzení, vysloužence pozorovali, který pevně šabně se dře před nimi nřal a rukou nataženou na šavli ukazoval: aj - aj - ano - ano - Franda ho šepo, a šli jsme domů - a - "

Starší cikán vřlav odobřel ze zahřádky přišinon do omdlí a pro chvíli ho bylo vidět v šeru po ška.. lác a křovim v starý hrad legoncího. Na hoř se

